

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ»

Ступінь освіти	Бакалавр
Освітня програма	Політологія
Тривалість викладання	1 та 2 семестри
Заняття:	осінній семестр
Лекції	3 години на тиждень
Практичні заняття	2 години на тиждень
Мова викладання	Українська

Передумови для вивчення: Перша фахова дисципліна

Сторінка курсу в СДО НТУ «ДП»:

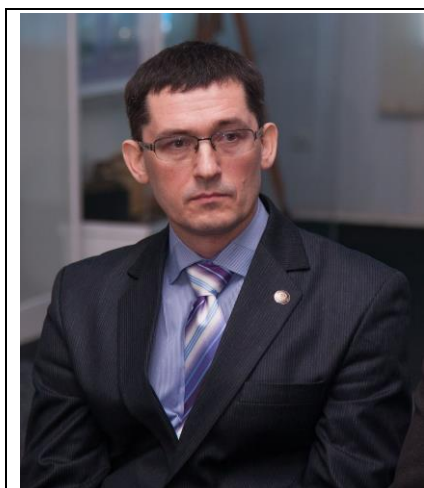
<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=4542>

Інші додаткові ресурси:

Консультації: за окремим розкладом, погодженим зі здобувачами вищої освіти.

Онлайн-консультації: електронна пошта.

Інформація про викладачів:

Зенкін Михайло Васильович (лекції, практичні заняття)

Посада: доцент кафедри історії та політичної історії

Вчене звання: доцент

Вчений ступінь: кандидат історичних наук

Персональна сторінка:

<https://ipt.nmu.org.ua/ua/spivr/zenkin.php>

E-mail: Zenkin.M.V@nmu.one

Кабінет: 1/63

1. Анотація до курсу

В курсі розглянуто політична думка минулого та сучасності, визначено їхні роль і функції, дано класифікацію. Під час практичних занять здобувачі вищої освіти набувають навичок аналізу різних політичних вчень та практичного застосування вивчених методів до вирішення професійних задач.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета дисципліни – формування компетентностей стосовно пізнання державно-правових ідей, доктрин, теорій, передумов і закономірностей їхнього виникнення, формування, історичного розвитку та взаємодії, впливів на різні аспекти суспільного життя, типології, зв'язків із сучасністю. В процесі навчання передбачено ознайомитися з базовими поняттями політичної думки, висвітлити основні принципи найзначніших політичних концепцій минулого та сьогодення.

Завдання курсу:

- ознайомити здобувачів вищої освіти з теоретичним підґрунтям та фактичним змістом різних політичних вчень;
- розглянути основні політичні і правові вчення сучасності, їхні класифікації, роль та особливості функціонування;
- навчити здобувачів вищої освіти кваліфіковано аналізувати зміст політичних вчень, застосовувати отримані навички для вирішення професійних завдань, прогнозування шляхів розвитку політичних ідей;
- сприяти розвитку теоретичного мислення та формуванню світогляду майбутнього політолога.

3. Результати навчання:

- знати історію виникнення, розвитку і взаємодії політичних і правових вчень минулого та сучасності;
- вміти виявляти зв'язок між історичними обставинами формування та фактичним змістом і спрямованістю політичних і правових вчень;
- вміти висвітлювати базові принципи та теоретичні засади політичних і правових вчень;
- вміти оптимально використовувати історичний досвід політичного і правового розвитку;
- виявляти вплив політичних і правових вчень у діяльності політичних структур.

4. Структура курсу

ЛЕКЦІЇ

1. Предмет і завдання дисципліни
2. Політичні вчення у країнах Стародавнього Сходу
3. Політичні вчення Стародавньої Греції та Риму
4. Середньовічна Західна Європа.
5. Західна Європа доби Відродження та Реформації.
6. Політична думка Голландії та Англії в період ранніх буржуазних революцій.
7. Політична думка епохи європейського Просвітництва (XVII-XVIII ст.).
8. Політична думка США періоду боротьби за незалежність
9. Політичні вчення в Німеччині в кінці XVIII-на початку XIX ст.

10. Основні ідеологічні течії Європи XVIII – першій половині XIX ст.
11. Політична думка Європи другої половини XIX ст.
12. Радикальні теорії другої половини XIX ст.
13. Політична думка Європи та США на початку XX ст.
14. Елітарні концепції кінця XIX першої полов. XX ст.
15. Комуністичні доктрини XX ст.
16. Політичні ідеї італійського фашизму та німецького націонал-соціалізму
17. Теорії тоталітаризму XX ст.
18. Нариси з теорій плюралістичної демократії
19. Теорії модернізації
20. Психоеаналітичний підхід до аналізу політики
21. Біхевіористичні теорії політики
22. Технократичні концепції політичного розвитку
23. Політична теорія інституціоналізму
24. Теорії суспільного вибору
25. Футурологічні концепції сучасності

ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ

1. Предмет і завдання дисципліни.
2. Політичні вчення Стародавнього Сходу
3. Політичні вчення Античного світу (есе)
4. Середньовіччя, Реформація та Ренесанс
5. Англія та Голландія епохи перших буржуазних революцій
6. Просвітництво XVII-XVIII ст.
7. США періоду боротьби за незалежність
8. Німеччина кінця XVIII – початку XIX ст.
9. Західна Європа кінець XVIII – перша половина XIX ст.
10. Західна Європа кінець другої половини XIX ст.
11. Радикалізм другої половини XIX ст.
12. Теорії кінця XIX – початку XX ст.
13. Комуністичні доктрини XX ст.
14. Фашизм і націонал-соціалізм XX ст.
15. Теорії тоталітаризму і демократії XX ст.
16. Психоеаналіз та біхевіоризм
17. Інституціоналізм та інформаційне суспільство
18. Футурологія

26. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Активованій акаунт університетської пошти (student.i.p.@nmu.one) на Office 365.

На практичних заняттях необхідні MicroSoft Excel.

27. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90-100	Відмінно
74-89	Добре
60-73	Задовільно
0-59	Незадовільно

6.2. Здобувач вищої освіти може отримати підсумкову оцінку з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного тестування, включаючи підсумкові тести за кожну навчальну чверть та самостійної роботи складатиме не менше 60 балів.

Поточна успішність складається з успішності за два теоретичні блоки в першому семестрі і два теоретичні блоки у другому семестрі. Вираховується середньоарифметична оцінка за кожну навчальну чверть (складаються результати усіх контрольних робіт і діляться на їх загальну кількість).

При відсутності поточного результату здобувач виконує підсумковий тест за кожний семестр, який складається з 60 тестових завдань, які приймаються за 100%. Підсумковий результат вираховується системою MOODLE у відповідному відсотку, який є фінальною оцінкою за семестр.

При відсутності оцінок за навчальні семестри здобувач виконує фінальний тест зі 100 тестових запитань за увесь курс.

Максимально за поточною успішністю здобувач вищої освіти може набрати 100 балів.

Підсумкове оцінювання (якщо здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку)	Іспит відбувається у письмовій формі; білети для підсумкового контролю містять 60 тестових питань. Правильна відповідь на всі запитання тестової частини оцінюється у 100%. Підсумковий результат вираховується системою MOODLE у відповідному відсотку, який є фінальною оцінкою. Максимальна кількість балів за екзамен – 100.
Поточний контроль	Охоплює матеріали лекційного курсу. Містить тести. Максимально оцінюється у 100 балів за кожну навчальну чверть.

6.3. Критерії оцінювання елементів поточного та підсумкового контролю:
Критерії оцінювання **індивідуального завдання** включають:

- правильність виконання тестів;
- вміння використовувати інформаційні джерела для виконання індивідуального завдання;
- правильне оформлення індивідуальної роботи (есе) та своєчасне її подання (зниження оцінки).

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатів навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на

засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням «Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка"». http://www.nmu.org.ua/ua/content/activity/us_documents/System_of_prevention_and_detection_of_plagiarism.pdf.

В разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація) робота оцінюється незадовільно і має бути виконана повторно. При цьому викладач лишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту і бути зареєстровані на дистанційний курс «Історія політичної думки» (<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=4542>).

Обов'язком здобувача вищої освіти є перевірка один раз на тиждень (щонеділі) поштової скриньки на Office 365.

Протягом тижнів самостійної роботи обов'язком здобувача вищої освіти є робота з дистанційним курсом «Історія політичної думки» (<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=4542>).

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту або на форум дистанційного курсу.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються з порушенням термінів без поважних причин, оцінюються нижчою оцінкою. Перескладання відбувається з дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття визнаються: хвороба, участь в університетських заходах, відрядження, які необхідно підтверджувати документами в разі тривалої (два тижні) відсутності. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача особисто або через старосту групи. Якщо здобувач вищої освіти захворів, ми рекомендуємо залишатися вдома і навчатися за допомогою дистанційної платформи.

За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватися дистанційно – в онлайн-формі, за погодженням із викладачем.

7.5. Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згодний із оцінюванням його знань, він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

7.6. Бонуси

Здобувачі вищої освіти можуть додатково отримати до 10 балів за виконання додаткової самостійної роботи за навчальним курсом: наприклад, виконання

індивідуальних завдань за додатковою темою (теми пропонуються викладачем), підготовка доповіді та участь у студентських наукових конференціях за темою курсу, підготовка методичних матеріалів та презентацій.

7.7. Участь в анкетуванні

Наприкінці вивчення курсу та перед початком сесії здобувачам вищої освіти буде запропоновано анонімно заповнити електронні анкети (Microsoft Forms Office 365), які буде розіслано на ваші університетські поштові скриньки. Заповнення анкет є важливою складовою вашої навчальної активності, що дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати ваші пропозиції стосовно покращення змісту навчальної дисципліни «Історія політичних і правових вчень».

8. Рекомендовані джерела інформації

1. Андрусак Т.Г. Історія політичних та правових вчень: Навч. посібник. – Л., 2001.
2. Безродний Є.Ф., Ковальчук Г.К., Масний О.С. Світова класична думка про державу і право: Навч. посібник. – К., 1999.
3. Безродний Є.Ф., Уткін О.І. Історія політичних вчень: Навч. посібник. – К., 2006.
4. Демиденко Г.Г. Історія вчень про право і державу: Підручник для студ. юрид. вищих навч. закладів. – Х., 2007.
5. Історія вчень про державу і право: підручник / за ред. проф. Г.Г. Демиденка, проф. О. В. Петришина. — Х.: Право, 2009.
6. Історія політичної думки: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми. 2-е вид., перероб. і доп. – Львів, 2017.
7. Кирилук Ф. М. Новітня політологія: навч. пос. для студ. вищ. навч. закл. – К., 2009.
8. Кормич А.І. Історія вчень про державу і право: Навч. посібник. – 3-є вид., перероб. і доп. – К., 2012.
9. Марчук В.П., Марчук Г.В. Історія політичних і правових вчень: Навч. посібник. – К., 2009.
10. Медіссон В.В., Ларченко Л.І., Степіко В.П., Діденко Л.Я. Історія розвитку політичної думки: Курс лекцій. – К., 1996.
11. Мироненко О.М., Горбатенко В.П. Історія вчень про державу і право: Навч. посібник. – К., 2010.
12. Орач Є.М. Історія політичних і правових вчень. – Л., 2005.
13. Себайн Дж.Г., Торсон Т.Л. Історія політичної думки. – К., 1997.
14. Скиба В.І., Горбатенко В. П., Туренко В.В. Вступ до політології. Екскурс в історію правничо-політичної думки. К., 1996.
15. Шульженко Ф.П. Історія політичних і правових вчень. – К., 2007.
16. Шульженко Ф.П., Андрусак Т.Г. Історія політичних і правових вчень: Підручник. – К., 2002.